

I.M.K.A.Ω.M.
I.N. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αγίασμοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 5 Απριλίου 2026

Κυριακή των Βαΐων

Άγιοι Θεοδώρα και Δίδυμος | Άγιος Γεώργιος από την
Έφεσο | Αγία Αργυρή η Νεομάρτυς | Οσία Θεοδώρα η
εν Θεσσαλονίκη | Άγιος Θέρμος | Αγίες Κυρία και Δούλη
Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 814

Κυριακή των Βαΐων

Απόστολος: Πρὸς Φιλιππησίους, δ' 4-9 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Ἰωάννην, ΙΒ' 1-18
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, Θεολόγου

«Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου,
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ἰωάν. 12,
13).

Τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού
στα Ιεροσόλυμα περιγράφει

η Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής των Βαΐων. Στο πρώτο μέρος, όμως, παρουσιάζεται μια πολύ ενδιαφέρουσα σκηνή που διαδραματίζεται στο σπίτι του αναστημένου Λαζάρου, στη Βηθανία, όπου βρέθηκαν ο Ιησούς και οι μαθητές Του, πριν εισέλθουν στην αγία Πόλη για την εορτή του Πάσχα. Ο Χριστός γίνεται αποδέκτης της ευγνωμοσύνης της Μαρίας, της αδελφής του Λαζάρου, για την ανάσταση του αδελφού της και τη χαρά που έφερε και πάλι στο σπίτι τους. Την ευγνωμοσύνη της δείχνει με το να αγοράσει μεγάλη ποσότητα πολύτιμου μύρου, να αλείψει με αυτό τα πόδια του Ιησού και να τα σπογγίσει με τα μαλλιά της. Προκάλεσε, όμως, την υποκριτική ενόχληση του Ιούδα, ο οποίος φθονώντας θανάσιμα το Χριστό, διαμαρτυρήθηκε για τη δήθεν σπατάλη του μύρου, τάχα από

ενδιαφέρον για τους φτωχούς. Απλώς, «το ενδιαφέρον» του για τους φτωχούς γινόταν το νομότυπο κάλυμμα των αληθινών αισθημάτων του για τον Χριστό.

Ο Ιούδας ανήκε στη στενή ομάδα των μαθητών του Χριστού. Διδάχτηκε, έζησε, είδε και άκουσε όσα και οι άλλοι Απόστολοι. Παρόλα αυτά, δεν απέκτησε ποτέ την ευσέβεια και την ευλάβεια των υπολοίπων, γιατί ποτέ δεν κατάφερε να νικήσει το πάθος της φιλαργυρίας, το οποίο τον είχε κυριεύσει. Κι έτσι οδηγήθηκε στην προδοσία και στην απώλεια. Η περίπτωση του είναι πολύ διδακτική και θέτει το ερώτημα αν μπορούν να συμβιβαστούν και να συνυπάρξουν η ευσέβεια και η πνευματική ζωή με την αγάπη στα χρήματα και την προσκόλληση στον υλικό πλούτο; Συμπέρασμα ζωής για όλους είναι ότι η αγάπη για τα χρήματα και τον υλικό πλούτο μπορεί να καταστρέψει και να ματαιώσει όλους τους κόπους και τους αγώνες της πνευματικής ζωής, οδηγώντας τον άνθρωπο στην απώλεια, όταν λαμβάνει την αρρωστημένη μορφή της φιλαργυρίας, η οποία επ' ουδενί συμβιβάζεται με τη χριστιανική ιδιότητα και την Εκκλησιαστική ζωή.

Στο δεύτερο μέρος της περικοπής ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μάς παρουσιάζει την είσοδο του Χριστού, την επομένη μέρα στα Ιεροσόλυμα καθισμένος πάνω σε ένα γαϊδουράκι. Στις πύλες της ιστορικής Ιερουσαλήμ άνθρωποι ειλικρινείς και αδιάφθορα παιδιά φωνάζουν στον Χριστό τη διάθεση της καρδιάς τους και εκφράζουν: **«Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ»** (Ιωάν. 12, 13). Ὡσαννά, δηλαδή «σώσε μας τώρα!». Αυτό σημαίνει το «ωσαννά» όχι αργότερα ούτε κάποια στιγμή. Τώρα! Στην παράδοση των Ιουδαίων, οι πιστοί στον Γιαχβέ, ο ύμνος ωσαννά ακουγόταν πολλές φορές στη γιορτή της σκηνοπηγίας. Ήταν μια από τις τρεις μεγαλύτερες γιορτές των Ισραηλιτών κατά την οποία έφτιαχναν σκηνή για διαμονή επί οκτώ ημέρες! Ήταν γιορτή που φανέρωνε την ευλογία του Θεού, την καρποφορία και τις προσόδους, που τους παρείχε ο Θεός και τους παρείχε και την ανέσπερη «όγδοη ημέρα». Όλα ήταν συμβολισμός. Έφερναν νερό από την πηγή Σιλωάμ, Σιλωάμ στα Εβραϊκά σημαίνει «απεσταλμένος» και ραντιζόμενοι με αυτό έψαλλαν χωρία του προφήτη Ησαΐα. Τώρα απεσταλμένος είναι ο Χριστός που φέρνει το νερό της Σωτηρίας.

Εμείς φωνάζουμε: «**Ωσαννά σώσε μας τώρα Κύριε**».

Έρχεται, λοιπόν, τώρα ο Χριστός έξω από την πόρτα της δικής μας ύπαρξης και ψυχής. Άραγε θα Του πούμε «ωσαννά» ή με περιέργεια θα περιμένουμε να δούμε τι κάνουν οι πολλοί; Άραγε τόσα χρόνια, μπορέσαμε να καταλάβουμε τη θεότητα που είναι κρυμμένη μέσα στη σάρκα του Ιησού Χριστού; Μπορέσαμε να απαντήσουμε ποιος είναι σήμερα για μάς ο Χριστός; Είναι, άραγε, της ζωής μας Βασιλιάς ή πρόσωπο που απλά μάς αναστατώνει διερευνώντας το; Η γιορτή των Βαΐων μάς θέτει προ του θέματος: θα Του φωνάξουμε «Ωσαννά» ή θα Του πούμε κάποια φτηνά λόγια; Αυτή την Κυριακή γιορτάζουμε την είσοδό Του στην Ιερουσαλήμ. Αν όλη η Παλαιστίνη είναι το σώμα, τα Ιεροσόλυμα είναι η καρδιά αυτού του σώματος. Έρχεται, λοιπόν, ο Χριστός, και αυτή η καρδιά Του δέχεται ή μάλλον Τον υποδέχεται, κυριολεκτικά μετά βαΐων και κλάδων. Στρώνει τα ρούχα της για να περάσει πάνω σε αυτά ο Χριστός! Φωνάζει «ωσαννά», σώσε μας τώρα! Εκφράζει αποδοχή, συμπόρευση και σύμπλευση.

Και μείς σήμερα είμαστε στην Εκκλησία με τη συνείδηση ότι ο Χριστός έρχεται στην καρδιά μας. Ήρθαμε να Τον υποδεχθούμε εισερχόμενο και να Του την παραδώσουμε, θέλει άλλωστε την καρδιά μας. Όμως συμβαίνει και σε μάς πολλές φορές αυτό που συνέβη στην Ιερουσαλήμ. Αφού Τον υποδεχτούμε μέχρι τη Μεγάλη Παρασκευή θα έχουμε μεταστραφεί και Τον καταδικάζουμε. Με ελάχιστη διαφορά φάσης μεταπίπτουμε από το «Ωσαννά» στο «Σταύρωσον». Οι άρχοντες ήταν εκείνοι που παρέσυραν τον λαό να αλλάξει γνώμη φοβούμενοι ότι η δημοτικότητα του Κυρίου θα τους στερούσε τη δική τους. Άλλωστε και η κοσμική αντίληψη που είχαν για τον Μεσσία απείχε πολύ από την αλήθεια. Ακατανόητοι παρέμειναν γι' αυτούς οι προφήτες όταν μιλούσαν για την είσοδο του βασιλιά των Ιεροσολύμων: «**ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὑπόζυγιου καὶ πῶλον νέον**» (Ζαχ. 9, 9).

Έτσι το ονάριο γίνεται πρότυπο για κάθε ορθόδοξο με την εξής έννοια: ενθρονίζει τον Χριστό, γίνεται υπάκουο στην κατεύθυνση που κάθε φορά του δίνει Εκείνος, και παραμένει αδιάφορο απέναντι στις κραυγές του πλήθους. Άραγε κατανοούμε όλα όσα ενεργούνται στην είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα πάνω σε ένα γαϊδουράκι; Πάνω

σε ένα γαϊδουράκι έρχεται Αυτός που ισχυρίζεται ότι είναι Βασιλιάς και αλίμονο στον άνθρωπο που δε βλέπει πού βασιλεύει ο Χριστός; Πάνω σε ένα γαϊδουράκι, Αυτός που δέχεται τα εγκώμια και τις επευφημίες των παιδιών και των απλών ανθρώπων, και αλίμονο σε όποιον δεν αντιλαμβάνεται ότι ο Θεός ενεργεί πάντα με καλοσύνη και φωτίζει με επιχειρήματα τη διάνοια αυτών που αναζητούν την πίστη και, με τη Χάρη Του, την καρδιά τους! Πάνω σε ένα γαϊδούρι, Αυτός που δε χρειάζεται και δεν έχει ανάγκη το κοινωνικό κύρος και την πολιτική ισχύ και αλίμονο στον άνθρωπο που δεν μπορεί να ξεχωρίσει το αξίωμα από την αξία και προτιμά το πρώτο!

Στην ερώτηση ποιος είναι Αυτός που εισέρχεται καβάλα δε ένα γαϊδουράκι; Ερώτηση που μάς κάνει όχι κάποιος περίεργος κάτοικος της Ιερουσαλήμ, αλλά ο εαυτός μας, πρέπει οπωσδήποτε να απαντήσουμε, εμείς για μάς. Πρέπει να πάψουμε να είμαστε κούφιοι άνθρωποι και να εισέλθει στην ασύνετο καρδιά μας «η Σοφία». Η Σοφία του Θεού, που είναι ο Χριστός, να εισέλθει όπως τότε στα Ιεροσόλυμα, έτσι και τώρα στην καρδιά μας.

Ας συνοδέψουμε κι εμείς τον Χριστό στην είσοδό Του στην πόλη τη μεγάλη, σείοντας τα νοητά τα βάγια των φοινίκων, δηλαδή, αναγνωρίζοντας ότι στο Πρόσωπό Του νικήθηκε κατά κράτος ο θάνατος, και στρώνοντας τα ιμάτιά μας για να περάσει από πάνω τους, δηλαδή, αναγνωρίζοντας ότι οι αρετές και τα χαρίσματα που κοσμούν τον καθένα μας Του ανήκουν! Ας ενθρονίσουμε τον Χριστό στις καρδιές μας, ας υπακούσουμε πλήρως στα προστάγματά Του, αδιαφορώντας για τις προσβολές του πλήθους των δεξιών και αριστερών λογισμών που πλαγιοκοπούν την καρδιά μας, μιμούμενοι, έτσι το φρόνημα του οναρίου. Ας Του φωνάξουμε: **«Ευλογημένος ο ερχόμενος, ευλογημένος ο ερχόμενος Θεός που έλαβε σάρκα και οστά κι έγινε μικρό παιδί, έπαιξε με τη σκόνη του δρόμου και δεν φοβάται μέχρι και σήμερα να λερωθεί παίρνοντάς μας αγκαλιά!»**. Αυτή τη θεϊκή αγκαλιά θα γιορτάζουμε την εβδομάδα που αρχίζει αύριο. Ας έχουμε πίστη και τη σύνεση να της παραδοθούμε, να ζήσουμε το Πάθος Του και στο τέλος της να δοξάσουμε την ένδοξό Του Ανάσταση. **ΑΜΗΝ**.